

Φωτεινή Δάρρα, Η μουσική και οι Έλληνες (Μέρος 2ο)

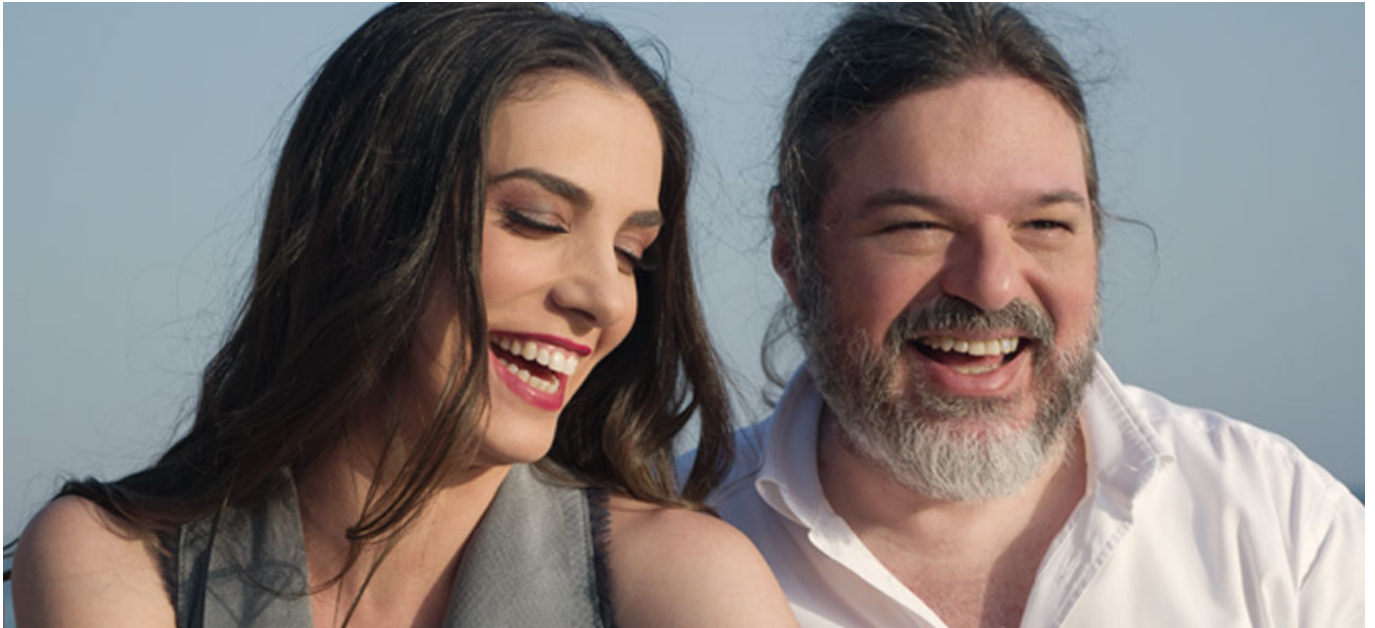
Πολιτισμός / Συνεντεύξεις

Η Πεμπτουσία έχει την χαρά και την τιμή να φιλοξενεί το δεύτερο μέρος της αποκλειστικής συνέντευξης της αναγνωρισμένης τραγουδίστριας και ηθοποιού κυρίας Φωτεινής Δάρρα. Η Φωτεινή Δάρρα βρέθηκε στην Λήμνο και έδωσε το βράδυ της 17ης Αυγούστου συναυλία με τίτλο «Στο φως των αστεριών» στο Γυμνάσιο Μύρινας μαζί με τον μουσικοσυνθέτη Δημήτρη Παπαδημητρίου. Στο μεταμεσονύκτιο γεύμα μετά το πέρας της συναυλίας και παρά την κούραση είχε την ευγενή καλοσύνη να απαντήσει στις ερωτήσεις στον διευθυντή σύνταξης της Πεμπτουσίας Νίκου Κόϊου.

ΝΚ - Πολύ ωραία, λοιπόν να ρωτήσω τώρα αυτό το οποίο ήθελα και το είχα στο μυαλό μου διαβάζοντας το βιογραφικό σας με αυτή την τόσο έντονη διεθνή παρουσία δίπλα σε όλα αυτά τα ονόματα. Ήρθατε σε επαφή με πάρα πολύ κόσμο, θυμάμαι την παρουσία σας στην ολυμπιάδα του 2004 και όλα αυτά. Μάλιστα στο τραπέζι σας που καθόμασταν προηγουμένως άκουσα με ενθουσιασμό να μιλάτε για την παραδοσιακή ελληνική μουσική...

ΦΔ - Με πολύ ενθουσιασμό. Θεωρώ ότι είναι πολύ-πολύ μεγάλη κληρονομιά για μας και πολύ σπουδαία κληρονομιά για τους Έλληνες.

ΝΚ - Λοιπόν, θέλω να σας ρωτήσω ακριβώς πάνω σ' αυτό: Εσείς που έχετε έρθει σε επαφή με τόσους ξένους ανθρώπους, προσλαμβάνουνε και αναγνωρίζουνε την προσφορά της ελληνικής ιστορίας της μουσικής στην παγκόσμια ιστορία της μουσικής;

ΦΔ - Ναι, το προσλαμβάνουν, το καταλαβαίνουν. Ειδικά οι άνθρωποι της τέχνης όσες φορές ήρθα σε επαφή μαζί τους σε συναυλίες στο εξωτερικό. Αλλά και στο Royal Academy που έκανα μεταπτυχιακό στο Musical, η δασκάλα μου, οι άλλοι μαθητές, οι τελειόφοιτοι με τους οποίους έκανα μάθημα μαζί, καταλαβαίνουν τη σπουδαιότητα της ελληνικής μουσικής και του ελληνικού τραγουδιού. Θυμάμαι ότι η δασκάλα μου με έβαλε να τραγουδήσω όταν πρωτοπήγα στην τάξη μπροστά σε όλους τους μαθητές για να ακούσουν αυτό το διαφορετικό που έχει η ελληνική μουσική. Έκανα μαθήματα με τη Μαίρη Χάμοντ που είναι μια πολύ σπουδαία, ίσως η σπουδαιότερη δασκάλα του Musical αυτή τη στιγμή στον κόσμο. Μου ζήτησε στην πρώτη μας συνάντηση να πω ένα δικό μου τραγούδι και της είπα το «Στάλισμο». Όταν πήγα στην τάξη με τους άλλους μαθητές μου ζήτησε να το πω μπροστά τους. Συγκινήθηκαν. Έχουν πολύ διαφορετική κουλτούρα και καταλαβαίνουν ότι ο τρόπος με τον οποίο τραγουδάμε εμείς και αυτό που αντιπροσωπεύει το τραγούδι για μας είναι κάτι πάρα πολύ σπουδαίο. Στους Αγγλοσάξονες το τραγούδι δεν είναι στην πρώτη γραμμή. Στην πρώτη γραμμή είναι η κλασική μουσική, όπως και στους Γερμανούς, σε όλους τους βόρειους λαούς είναι η συμφωνική μουσική. Σε μας είναι το τραγούδι. Το τραγούδι σε μας είναι σωματικό, όπως είναι και στους Ισπανούς και στους Πορτογάλους και εν μέρει στους Ιταλούς. Δεν είναι τυχαίο ότι συμμετέχει όλο μας το κορμί όταν

τραγουδάμε, δεν είναι μόνο το κεφάλι μας. Δεν είναι μόνο το αντηχείο του κεφαλιού, είναι όλο μας το σώμα, όλο μας το είναι συμμετέχει την ώρα που τραγουδάμε και γι' αυτούς είναι κάτι πολύ ιδιαίτερο αυτό και φυσικά και το αναγνωρίζουν. Αναγνωρίζουν τον πολιτισμό μας. Αλλά και το κοινό με το οποίο έχω έρθει σε επαφή σε συναυλίες στο εξωτερικό και αυτοί αγαπούν την ελληνική τέχνη.

ΝΚ - Πολύ σημαντικό αυτό το οποίο μας λέτε.

ΦΔ - Οι κυβερνήσεις δεν αναγνωρίζουν. Οι άνθρωποι, ο καθένας ξεχωριστά, αναγνωρίζουν.

ΝΚ - Θα ήθελα κλείσω με την εξής ερώτηση: Εσείς έχετε περάσει και από το θέατρο, πάντως στον κόσμο έχει περάσει ότι είστε ένας άνθρωπος της μουσικής. Βλέποντας και τη διαδρομή σας δίπλα και στον Δημήτρη Παπαδημητρίου, έναν άνθρωπο μεγάλης μουσικής προσφοράς και παιδείας, αντιλαμβάνομαι ότι έχετε και μία αντίληψη περί της μουσικής παιδείας. Θα είχατε να μας πείτε κάτι για τη μουσική παιδεία της Ελλάδος του σήμερα; Δίνεται η δέουσα βαρύτητα σήμερα στη μουσική παιδεία μέσα στο εκπαιδευτικό μας σύστημα, μέσα στην ελληνική κοινωνία;

ΦΔ - Δυστυχώς όχι, δεν δίνεται αλλά δεν δίνεται όχι μόνο στη μουσική, δεν δίνεται σε καμία μορφή τέχνης. Ναι, θα έπρεπε να δίνεται περισσότερη βαρύτητα και αυτό γιατί θεωρώ ότι το μοναδικό πράγμα που δεν μπορούν να στερήσουν από τους Έλληνες είναι ο πολιτισμός μας. Αυτό δεν μπορούν να μας το στερήσουν. Ο πολιτισμός ενώνει τους Έλληνες και είναι αυτό το οποίο μπορεί να μας κρατήσει και στις επόμενες δυσκολίες που μπορεί να έρθουν. Έρχονται δυσκολίες, φεύγουν, ξανάρχονται. Σ' αυτές λοιπόν τις επόμενες δυσκολίες αλλά και στις τωρινές πρέπει να έχουμε τον πολιτισμό μας να μας ενώνει. Ο πολιτισμός μας έχει πολύ μεγάλη πορεία. Δεν στέκομαι μόνο στον αρχαίο πολιτισμό. Να μιλήσουμε και για τον νέο πολιτισμό. Οφείλουμε όλοι μας να ενισχύσουμε τον νέο πολιτισμό, τα νέα παιδιά, τους νέους ανθρώπους που θα συνεχίσουν την πορεία του και θα δημιουργήσουν την τέχνη του μέλλοντος. Αυτό που είπα στη συναυλία δεν είναι καθόλου τυχαίο. Πρέπει να υπάρξουν δημιουργοί. Εμείς είμαστε τυχεροί που γνωρίσαμε δημιουργούς. Τι θα γίνει στις επόμενες γενιές; Τι θα γίνει στους ακροατές τους επόμενους στις επόμενες γενιές, στα παιδάκια, όπως είναι τα παιδιά μας, σ' αυτές τις ηλικίες; Τι θα ακούσουν μεγαλώνοντας; Με τρομάζει αυτό. Πραγματικά με τρομάζει, γιατί ειδικά η μουσική είναι μία τέχνη που έχει τη δυνατότητα να εξημερώσει. Χωρίς αυτήν, νομίζω ότι ο κόσμος θα γίνει ακόμα πιο άγριος, πιο βάνουσος.

photo credits: MANOLIS XIOTHS

NK - Από πολλούς θεωρείται και ως η τέχνη των αγγέλων.

ΦΔ - Έτσι είναι. Ο πολιτισμός, που βάση του ανά τους αιώνες είναι η τέχνη, δεν είναι ξεκομμένος από την κοινωνία. Μια κοινωνία χωρίς αυτόν, μπορεί να οδηγηθεί στο χάος.

NK - Λοιπόν πριν σας ευχαριστήσουμε και πάλι και σας αποχαιρετήσουμε θα θέλαμε τρεις καταληκτικές κουβέντες για το νησί της Λήμνου στο οποίο είχαμε την ευκαιρία να σας συναντήσουμε. Πώς αισθανθήκατε αυτόν τον ιδιαίτερο τόπο;

ΦΔ - Αρχέγονο τοπίο. Περνάς από μέρη πραγματικά και είσαι σίγουρος ότι έχουν μείνει ανέπαφα από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα. Όπως τα έβλεπαν οι αρχαίοι τότε έτσι τα βλέπουμε κι εμείς τώρα, κάτι πολύ έντονο, μια πολύ ωραία θετική ενέργεια, φιλόξενοι άνθρωποι, πάρα πολύ. Εμάς μας φιλοξενεί στο σπίτι της μια άγνωστη μέχρι σήμερα γυναίκα σ' εμάς. Μας έχει ανοίξει το σπίτι της και μένουμε εκεί. Αυτό είναι μέσα στην κουλτούρα του έλληνα και θυμίζει τις παλιές καλύτερες εποχές της ελληνικής κοινωνίας. Πάρα πολύ φιλικές θάλασσες, φιλικό τοπίο. Όταν φτάναμε, την ώρα που πετούσαμε πάνω από την Λήμνο στη δύση του ηλίου τα χρώματα, αυτό το κόκκινο χρώμα που βγάζει το χρώμα, το καφεκόκκινο είναι μοναδικό. Είμαι σίγουρη ότι θα ξανάρθω. Ήρθα εδώ λίγες μέρες πριν τη συναυλία μας και έκανα για λίγο διακοπές. Θα ξανάρθω γιατί πραγματικά πέρασα καταπληκτικά! Ο κόσμος πολύ θετικός κάτι το οποίο φάνηκε και στη συναυλία.

NK - Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ!

ΦΔ - Να είστε καλά κι εγώ ευχαριστώ μέσα από την καρδιά μου!

<http://bitly.com/1K0MIdI>